

Kommunernes Hænder at træffe samtlige herhenhørende Bestemmelser. I Landstingets Udvalgs Betænkninger i 1896 - 97 og i 1897—98 udtaltes Sympati med Folketingets Standpunkt, men man mente dog ikke, at det kunde gaa an helt at lade Kommunalbestyrelserne blive eneraadige. — Regeringen forelagte da i 1898—99 et Lovforslag, der nærmest sluttede sig til, hvad Landstingets Udvalg ud fra den anførte Betragtning foreslog. Dette Forslag er nu i 1899—1900 fremlagt i Folketinget med de af Landstinget i 1898—99 foretagne Ændringer deri. Med Hensyn til Beværtninger med *Udskænkningssret* foreslaas, at for *Kjøbenhavns og Købstædernes* Vedkommende Kommunalbestyrelserne skulle kunne tage Bestemmelse om, at der i Kommunen ikke skal gives nye Adkomster. Tager Kommunalbestyrelsen ikke saadan Bestemmelse, kan den med Indenrigsministeriets Samtykke affatte en Vedtægt, hvori Beværtningerne fastsættes til et vist Antal m. v. Bliver en Adkomst ledig, meddeles en saadan af Øvrigheden til den, hvem Kommunalbestyrelsen maatte vælge blandt de Personer, der efter forudgaaet offentlig Bekendtgørelse have ansøgt derom, dog saaledes at Øvrigheden eventuelt vil kunne indstille Sagen til Indenrigsministeriets Afgørelse, for saa vidt den valgte Person eller Lokalerne ikke skønnes loveller vedtægtsmæssige. Foreligger ingen saadan Vedtægt, udkræves til Beværternæring Bevilling fra Indenrigsministeriet. For *Landets* Vedkommende udkræves altid Bevilling, men der er givet Sogneraadet Ret til at modsætte sig, at Næringen drives paa det paagældende Sted og Bevillingen kan da ikke meddeles. — Til Beværtning uden *Udskænkningssret* kræves Næringsbevis, og Adkomsten kun gives efter Anbefaling af Kommunalbestyrelsen, hvorhos der hos vedkommende fordres Besiddelsen af visse særlige Kvalifikationer udover de sædvanlige Kvalifikationer for Adkomst til Beværtning, ligesom Næringsadkomsten kun skal være gældende for 10 Aar.

Den afgivne Beretning lyder saaledes: »Det eneste, der kan afgive en virkelig Bevæggrund for at udskille Lovbestemmelserne om Beværtning fra den almindelige Næringslovgivning, er Hensynet til, at der i Beværternæringen anvendes berusende Drikke. Dette Hensyn er dog i lignende Grad til Stede ved *Handel* med berusende Drikke. For deres Vedkommende gælder det samme Hensyn derhos ikke alene Brændevin, men ogsaa Vin og bajersk Øl. Ud fra denne Tankegang var det Lovforslag formet, som Folketinget vedtog den 20. Februar 1897. Folketingets Forslag lagde derhos al Myndighed til Tildeling af Ret til Næringsdrift med berusende Drikke, saavel gennem Udskænkning